

Forfatter: Skrøder, August Ludvig

Titel: BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1869-04-20)

Citation: Skrøder, August Ludvig: "BREV TIL: Holm, Harald Emil Larsenius FRA: Skrøder, August Ludvig (1869-04-20)", i *Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder*, C. C. Petersens Bogtrykkeri, s. 181. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991772-000-shoot-L0019917720000033.pdf> (tilgået 11. juli 2024)

Anvendt udgave: Ungdomsbreve 1868-70 mellem Harald Holm og August Skrøder

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Nørager, d. 20. April.

Kæreste Ven.

Tilgiv mig min Glemsomhed, men var det ikke Din Fødselsdag i Søndags. Det randt mig i Hu imorges, at det måtte være i disse Dage. Du må trøste Dig med: bedre sent end aldrig og tage mod min Lykønskning, som den kommer fra et taknemligt Hjerte for Alt, hvad Du har været for mig, ja Tak, kære Ven for Din Kærlighed mod mig, Vorherre lønne Dig derfor. Til Lykke i det nye År, gid din Udvikling må gå stedse rigere og skønnere fremad, og idet Du rykker Din Frelser nærmere, at Du så også må få bedre og klarere Lys på, hvad Dit jordiske Kald er.

s. 182 Forleden Dag kiggede jeg Dine Værker igennem, det er ingen ganske lille Samling, der er prægtige Ting iblandt, de ville altid høre til nogle af mine kæreste Ungdomsminder, og de ere meget betegnende for Din Udvikling. Der er et mægtigt Sving i Dine første Breve, men det var godt, at Du ikke i længere Tid var under det stærke ydre Tryk, så vilde Din egen Personlighed være gået tilspilde, og det er ligesom Du har måttet anvende hele det forløbne År til rigtig at samle Dig. Skriv mig næste Gang til, at Du endnu har samme Mål, skøndt det er måske et lidt for påtrængende Spørgsmål. Ved Mindet om Din Rejse kommer jeg til at tænke på en Beretning, Hoff læste op fra Petersens Børnehjem. Det går jo rigtig fornøjeligt. Han har nu åbnet et Frøudsalg. Det er en stor Gerning. Ligeledes kan der komme meget ud af de Forbrugsforeninger, som nu mer og mer udbrede sig på Landet. Bliver Tanken gennemført i det Store, bliver hele Købmandsstanden ødelagt, men til Gengæld blive vi jo alle Småhøkere, men det er der vel ingen Fare for. Du kender det vel fra København, de gå ud på at tilintetgøre Mellemandhandelen, og hovedsagelig at hjælpe de Fattige, dels ved dette, dels ved at vænne dem af med at tage på Kredit, og endelig ved at give dem Del i Udbyttet, som i Alm. løber op til 10 %.

Kl. 9½ Formiddag.

Jeg var så træt imorges kan Du nok mærke, og dog længtes jeg så inderlig efter Dig, men sådan går det. Ånden er redebon, men Kødets er skrøbeligt. Nu har jeg styrket mig ved en Spadseretur i Skoven i det dejlige Vejr, men nu sidder Børnene her, så jeg må stjæle mig til at skrive Dig et Par Ord til. Du spørger vel, hvordan jeg egentlig har s. 183 det. Efter Omstændighederne ganske udmærket. Jeg læste igår en Prædiken af Vexels, som gav mig megen Trøst og Klarhed; den var over sidste Søndags Evangelium, som det gik Disciplene efter Himmelfarten og før Pintsefesten, således gik det Mange, der havde kendt Frelseren tidligere, men var farede vild i Ørkenen, og nu en Stund måtte vandre i Mørke. Og hvor jeg dog har haft godt af den Tid, hvor tung den end ofte har forekommet mig. Var den ikke kommen, så havde jeg naturligvis på kinesisk Vis forlystet mig med at tage den ene Eksamen efter den anden og muligvis være bleven en særdeles hæderlig Råd og (Spids)-Borger i Samfundet. Nu vil jeg da håbe, at jeg vil blive en levende Arbejder i Vorherres Vingård. Mon jeg da endelig vil tage fat på Theologien. Nej endnu kan jeg ikke, men jeg føler Stunden nærmere end tidligere. Vi læse for Øjeblikket en Del om Luther. Det er en misundelsesværdig Stilling, han har indtaget, og hvilken Tro på Åndens Magt, som han siger: medens jeg sidder med mine Venner over vort gode Wittenberger Øl, så går Ordet rundt og virker. Men man skal jo ikke misunde Nogen; det var et sandt Ord, Rørdam sagde ved et af de Møder, Du har fortalt mig om, at Grunden til hans ejendommelige Friskhed var, at han altid var tilfreds med sig selv, og ligeledes det smukke Billede med de tre Stjerner i Frejas Rok. Men nu må det være nok for denne Gang, nu venter jeg et rigtig rart Brev i de første Dage, Du sidder måske netop nu og skriver, da Du vel har Frihed idag. At det kommende År vil bringe Velsignelse for Dig, er der vist Ingen af os, der tvivler om, det kommer kun an på, at Du får Åndens Lys til rigtig at føle det og være glad og taknemlig derfor, og det ville vi bede Vorherre om.

Din Ven.